

Elke week legt *Annemiek Leclair* een lezersvraag voor aan deskundigen.
Deze week: moeten we iets met de schaamte van onze 6-jarige?

Wat moeten we met de schaamte van onze zesjarige?

Moeder: „Onze dochter van zes schaamt zich geregeld. Ze heeft veel fantasie en kan lang spelen met Playmobil of Duplo-bouwsels die ze maakt. Maar als er kinderen komen spelen, wil ze dat speelgoed naar zolder hebben, want ze denkt dat het kinderachtig is. Ze stuurt ons ook snel de klas uit als we haar naar school brengen. Zeker als we bijvoorbeeld wat aanwezig zijn en kletsen met andere kinderen. Ook dan voelt het alsof ze zich een beetje geneert.”

„Onze dochter is van nature introvert, geen kind dat honderduit praat tegen de juf bijvoorbeeld. Maar we hebben wel het idee dat ze goed in haar vel zit en dat ze het naar haar zin heeft op school. Moeten we iets met deze schaamte? En zo ja: hoe ga je daar als ouder dan mee om? Of is het niks bijzonders?”

Bevragen

Kimberley Roerdink: „Rond deze leeftijd beginnen kinderen zich bewuster te worden van zichzelf en wat anderen van hen vinden. Misschien heeft uw dochter een ouder kind wel horen zeggen: ‘Duplo is echt kinderachtig’. Ze is zich bewust dat er een discrepantie zit tussen wat ze zelf leuk vindt, en de realiteit van anderen.”

„Vraag haar ernaar: ‘Ik merk dat je je speelgoed wegzet als andere kinderen komen, wat denk je dat ze ervan vinden?’ Of: ‘Waarom denk je dat het kinderachtig is?’ Zo krijgt u meer zicht op haar gedachten.”

„U kunt haar ook uitdagen: ‘Weet je dat zeker? Wat maakt dat je dat denkt?’ En: ‘Zijn er kinderen die met duplo spelen nog wel leuk vinden, denk je?’”

„Respecteer haar beslissingen. Ze mag zelf kiezen wat ze voor zichzelf wil houden, en wat ze samen wil doen.”

„Zou schaamte de reden zijn dat ze u de klas uit wil hebben? Misschien wil ze school voor zichzelf houden: ‘Dit is mijn klas, dit is mijn juf, jullie kunnen wel gaan.’ Vraag ook op een geschikt moment: ‘Vind je het niet fijn als we in je klas blijven?’”

„Je schamen is heel gewoon. U kunt haar gevoelens normaliseren door iets te noemen waar u zich zelf vroeger voor schaamde. Zo staat ze minder alleen in de emotie.”

ILLUSTRATIE MARTIN TER VEEN

Naam is bij de redactie bekend. (Deze rubriek is anoniem, omdat moeilijkheden in de opvoeding gevoelig liggen.) Wilt u een dilemma in de opvoeding voorleggen? Stuur uw vraag of reacties naar opgevoed@nrc.nl

Aansluiten

Marga Akkerman: „Veel opvoeders proberen uit zorg heel precies te definiëren wat ze bij hun kinderen zien, en gebruiken daar etiketten voor die ze aangereikt krijgen, zoals introvert. Het zou opvoeden zoveel persoonlijker maken als die labels worden weggelaten, en van de eigenheid van kinderen wordt genoten.”

„Zou uw dochter weten wat het woord ‘kinderachtig’ betekent? Het vraagt een beoordelingsvermogen dat bij een ouder kind hoort. Om te begrijpen wat zij bedoelt, zou ik ernaar vragen. Bijvoorbeeld: ‘Wil je je spulletjes veilig stellen zodat ze niet kapot gemaakt worden?’ ‘Gaaf juf pas starten als alle ouders de deur uit zijn, en wil je graag beginnen?’ Je schamen voor je ouders doe je pas in de puberteit.”

„Laat uw dochter in deze situaties haar gang gaan. Zo regelt zij graag haar zaken. Een kind wil gerespecteerd worden voor wat het voelt, ook als je het daar als ouder niet mee eens bent.”

„Zou het kunnen dat u zich zelf soms geneert voor het gedrag van uw dochter? Dan kan het zijn dat zij dat aanvoelt en zich uw schaamte eigen maakt.”

„Als u uw dochter niet begrijpt, vraag haar zelf hoe zij het ziet, dan voedt u op vanuit het contact met haar. Zo gaat u elkaar steeds beter begrijpen, en dat geeft je als opvoeder meer zekerheid.”

Gezinstherapeut **Kimberley Roerdink** begeleidt ouders in de opvoeding. **Marga Akkerman** is niet-praktiserend klinisch jeugd- en kinderpsycholoog.